

RELLEU CONTINENTAL. FORMES BÀSIQUES

Sòcol: plana formada a l'era primària resultat de l'arrassament de serralades sorgides en aquesta mateixa era. Es tracta de materials antics que, sotmesos a espentes tectòniques, es comporten de manera rígida fracturant-se.

Massís: muntanyes formades a l'era terciària resultat de l'alçament d'un bloc del sòcol, com a conseqüència de l'orogènesi alpina.

Peneplà: plana quasi uniforme en la que ocasionalment es troben alguns relleus residuals de roca més resistent (**mont illa**). Aquest terme està reservat a les superfícies d'aplanament generades per un cicle erosiu .

Campiña: planes baixes on s'alternen capes d'argila, arenoses i d'altres roques sedimentàries, i que es caracteritzen pel seu suau modelatge. Es formen on els *páramos* han estat erosionats i afloren les capes argiloses del nivell inferior.

Páramo: denominació, principalment castellana, de la plataforma tabular formada per un estrat calcari més resistent a l'erosió que l'estrat argilós de la capa inferior.

Costa: zona inclinada que trobem entre els *páramos* i les *campiñas*.

Peus de mont: terres lleument inclinades entre les serralades exteriors i el centre de la depressió de l'Ebre. Estan formats per conglomerats transportats pels rius.

Malls: roques individualitzades per l'erosió a partir de les diàclasis verticals als peus de mont. Exemple: malls de Riglos.